

Benito Garozzo de leermeester

Een groep Nederlandse spelers zat in 1978 na afloop van de tweede dag van een toernooi in Deauville voor avondeten en après-bridge in een klein restaurant

Een kleine zwartharige man met donkere priemende ogen stapte op een jonge Nederlander af klopte hem op de schouder en vroeg naar de gang van zaken op een spel uit de middagzitting. Na de gevraagde uitleg ontspan zich een intensieve en levendige discussie. Het ene vraagstuk riep het andere op.

Deze bridgefanatieke Italiaan was Benito Garozzo, dertienvoudig wereld-kampioen, die in de leergierige jongeman een willig oor vond voor de gemeenschappelijke passie, het competitieve bridge.

Il fiori Romana, il fiori Napoletana, il quadri Livorno.

In de jaren vijftig klonk in Italië een nieuw geluid in de bridgetheorie met vergaande gevolgen voor de ontwikkeling van het spel. Onder leiding van Alberto Perroux onstond een team (het Blue Team) met Avarelli, Belladonna, Chiaradia, D'Alelio, Forquet, Pabis-Ticci, Sinescalco en Garozzo (voor velen de primus inter pares in dit exquisite gezelschap), dat van 1956 tot 1969 de absolute hegemonie bezat in het wereldbridge.

De supersterren keerden in 1972 terug voor het winnen van de Olym-piade. De sterkste combinatie, Belladonna/Garozzo, denderde met nieuwe

Italiaanse spelers een paar jaar door; wereldtitels in '73, '74 en '75.

Tot de jaren van de Squadra Azzurra besloeg een biedsysteem, zelfs van topparen, hoogstens een A4-tje. 'Bridge is een tafelspel, je moet gewoon handig zijn en opletten'.

In Italië groeide inzicht in het constructieve bieden.

Tot in kleine details onderzocht men de meest uiteenlopende situaties. De studie en training bleek ongekend lonend.

Behalve speler van absolute wereldklasse is Benito Garozzo (1927), tegenwoordig woonachtig in Palm Springs (VS), een groot en diepzinnig theoreticus.

Tijdens het EK-aspiranten in Cardiff (1996) was hij uitermate actief aanwezig als begeleider van de Italiaanse spelers van onder de twintig jaar. Spel en theorie boeien de meest gelauwerde bridger aller tijden elke minuut van de dag.

In 1979 kwam Garozzo, mogelijk gemaakt door software-huis Volmac, naar Nederland om de nationale kernploegen onder handen te nemen.

Hij introduceerde een gecompliceerd kunstmatig systeem waarmee een aantal paren grote successen boekten. Ook voor de spelers die vasthielden aan natuurlijke methodes was de komst van de Italiaanse maestro een geschenk uit duizenden.

De uitgebreide besprekingen met deze fantastische bridgetrainer en zijn intelligente adviezen gaven het competitieve topbridge een enorme impuls.